

Sygn. akt IV KZ 21/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **Z.G.**

wobec którego umorzono postępowanie

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 maja 2014 r.,

zażalenia Z.G.

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu

Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 marca 2014 r., sygn. akt II AKo .../13,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Postępowanie przeciwko Z. G.zakończzone zostało postanowieniem Sądu Okręgowego w G.z dnia 25 marca 2008 r., sygn. V Kz .../08.

W dniu 4 listopada 2013 r. do sądu wpłynęło pismo Z.G. stanowiące wniosek o wznowienie postępowania w tej sprawie i zawierające wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania.

Wyznaczony obrońca z urzędu w opinii z dnia 29 stycznia 2014 r. stwierdził, iż nie znajduje podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Pismem z dnia 31 stycznia 2014 r. wezwano Z.G. do uzupełnienia w terminie 7 dni

formalnego braku jego wniosku o wznowienie postępowania. Wezwanie to dotyczyło usunięcia braku formalnego przez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie przez adwokata. Zarządzenie o wezwaniu do usunięcia braku doręczono wraz z opinią obrońcy z urzędu w dniu 9 lutego 2014 r. Odmówiono także wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu.

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku wobec nieuzupełnienia braku.

W zażaleniu Z. G. podniósł, że ustanowiony dla niego obrońca z urzędu nie wywiązał się rzetelnie z nałożonego na niego obowiązku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Wniosek o wznowienie postępowania powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata. W orzecznictwie i piśmiennictwie obowiązek wynikający z art. 545 § 2 k.p.k. określany jest powszechnie jako przymus adwokacki. Interpretacja słowa „powinien” jest jednolita i uznaje się to słowo jako równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu zawartego w omawianym przepisie. Wyznaczony dla Z.G. obrońca z urzędu skierował do sądu pismo, w którym przedstawił argumenty, które jego zdaniem nie uzasadniają złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Ocena tego działania przedstawiana w pismach skarżącego ma charakter subiektywny. Analiza stanowiska obrońcy prowadzi do wniosku, że należycie wywiązał się z nałożonych nań obowiązków. Wyznaczenie obrońcy z urzędu spełniło wymóg rzetelnego procesu. W ramach standardów tego procesu nie można gwarantować dokonywania przez obrońców tylko takich czynności, które są zgodne z poglądami wnioskodawców. Sąd nie może przy tym wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu, stąd jego kolejny wniosek nie został uwzględniony (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1872).

Z. G. mógł zatem po otrzymaniu wezwania do usunięcia braku sam ustanowić adwokata w celu sporządzenia i podpisania takiego wniosku. Fakt, że nie uczynił tego, nie uzupełniając braku powoduje, że zaskarżone zarządzenie jest zasadne i jako takie utrzymane zostało w mocy. Na marginesie tylko można dodać,

że także obecnie skarżący może ustanowić obrońcę z wyboru w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.

kc